

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 185 af 5. juni 1959 om boligtilsyn blev udarbejdet på grundlag af betænkning nr. 187/1957 om boligtilsyn og sanering, afgivet af den af boligministeriet den 22. oktober 1949 nedsatte saneringskommission. Der henvises til Folketingstidende 1958-59 sp. 2650, 3205, 4867 og 5020; A. 1809; B. 973 og 1058.

Det foreliggende forslag til ændringer i boligtilsynsloven tilsigter i første række at styrke effektiviteten af boligtilsynsvirksomheden dels ved en ændret sammensætning af de boligkommissioner, der udøver boligtilsynet i de større kommuner (ændringsforslag nr. 2), dels ved udvidede kriterier for nedrivningspåbud (ændringsforslag nr. 9). Herudover indeholder forslaget en række redaktionelle rettelser og ændringer af mindre væsentlig betydning, herunder et forslag om, at boligtilsynsreglerne både i formel og materiel henseende bliver ensartede i hele landet (ændringsforslag nr. 1 og 17).

Der henvises i øvrigt til det samtidig fremsatte forslag til lov om sanering.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede udgifter af betydning for hverken staten eller kommunerne. De foreslåede bestemmelser om mulighed for boligtilsynet til i større udstrækning end hidtil at påbyde nedrivning af kondemnerede bygninger vil ganske vist kunne medføre erstatningsydelse, der ifølge forslaget skal udredes af staten og kommunen med hver halvdelen, men disse udgifter vil — som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 9 — medføre en tilsvarende reduktion af statens og kommunens udgifter i henhold til saneringsloven til dækning af saneringstab.

I administrativ henseende vil forslaget om ensartede boligtilsynsregler i hele landet medføre, at boligtilsynsrådene for henholdsvis østre og vestre landsretskreds afløser boligministeriet som klagemyndighed for beslutninger truffet af boligtilsynet i landområderne. Endvidere bemærkes, at forslaget om en ændret sammensætning af boligkommissionerne indebærer, at boligministeriet ikke længere skal godkende kommissionernes sammensætning.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter den gældende boligtilsynslovs § 1, stk. 1, gælder lovens kapitler I-VI (§§ 1-32) for København,

de københavnske omegnskommuner, købstæderne m. v. og bymæssige bebyggelser med mere end 1.000 indbyggere. For det øvrige land gælder lovens kapitel VII (§§ 33-35), hvorefter boligtilsynet udøves dels af sundhedskommissionerne i henhold til sundhedsvedtægternes bestemmelser herom, dels af de faste skorstensfejere i forbindelse med det årlige brandsyn. Denne ordning havde som baggrund, at det ikke kunne anses for påkrævet at lade boligtilsynsbestemmelserne for byerne få umiddelbar gyldighed i landområderne og de mindre bysamfund.

For næsten alle kommuner, hvori boligtilsynslovens kapitel VII finder anvendelse, er imidlertid nu gennemført bestemmelser i sundhedsvedtægterne i overensstemmelse med §§ 53 og 54 i den af indenrigsministeriet udfærdigede normalsundhedsvedtægt for landkommuner (bilag 2). Dette har medført, at boligtilsynsbestemmelserne for bymæssige bebyggelser og for landområder i det væsentlige er ens. I visse henseender er bestemmelserne for landområder endog strengere; dette gælder eksempelvis med hensyn til adgangen for det offentlige til at meddele påbud om afhjælpning af sundhedsfarlige mangler, idet den begrænsning, der ifølge boligtilsynslovens § 11, stk. 2, er gældende i bymæssige bebyggelser — at de samlede udgifter til afhjælpningen ikke inden for en 5-års periode må overstige 20 pct. af ejendommens årsleje — ikke er optaget i sundhedsvedtægterne.

Da begrundelsen for den gældende boligtilsynslovs ordning således ikke kan opretholdes, og i øvrigt i overensstemmelse med sigtet med kommunalreformen foreslås det at ændre lovens § 1 og ophæve lovens kapitel VII, jfr. ændringsforslag nr. 17, således at både de formelle og de materielle boligtilsynsregler bliver ens i hele landet.

Det bemærkes herved, at boligtilsynet i kommuner med mindre end 15.000 indbyggere ifølge lovens § 2, jfr. også ændringsforslag nr. 2, normalt udøves af kommunens sundhedskommission, der efter kommunalbestyrelsens bestemmelse kan udvides med et eller flere medlemmer med særlig sagkundskab. Det vil således være muligt for kommunalbestyrelserne for de kommuner, hvori boligtilsynslovens kapitel VII i dag er gældende, fortsat at inddrage den faste skorstensfejer i boligtilsynsvirksomheden.

Indholdet af § 1 i den foreslåede nye affattelse